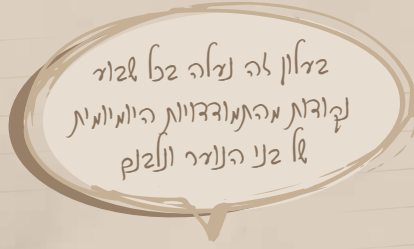

בנועם החינוך והתורה
י"ל ע"י המרכז לנוער חרדי רבא 2 אשדוד

שאל בני

זמרה אלוזר

לקח מגדולי ישראל

מפגש עוזר - חוזר

החתן ושאלו אותו אם הוא מכיר את הסיפור... הרב אנגלרד היה מופתע מהשאלה, וענה להם לאיזה סיפור הינכם מתכוונים? כשבליבו פנימה הוא בטוח שחלה כאן איזה טעות... ואז הם מספרים לו כך; סב החתן היה חייל מצטיין בצבא הרוסי והוא נלחם בחירוף נפש בנאצים ימ"ש, תוך כדי המלחמה הוא נפצע קשה והובילו אותו לבית החולים, כשבתיקו מונח תיק התפילין שלו שעליו הוא שמר מכל משמר והסכים לחרף את נפשו עבורו כשהגיע הסב לבית החולים קיבלו רופא שהיה גם הוא יהודי והוא מאוד התרגש מהתפילין והוא טיפל בו במסירות עד שהוא הבריא לחלוטין, כשהבריא הסב הוא חזר ללחום ביחידה שבה הוא הוא שירת קודם פציעתו, לאחר סיום המלחמה כשחלפו כבר חודשיים הולך הסב עם יחידתו במעבה יער, והוא רואה דמות עטופה בטלית הוא הבין שזה יהודי הוא התחיל להתקרב אליו ואותו יהודי שחשב שזה חייל נאצי הוא החל לברוח, הסב- החייל החל במרדף אחיו וצעק לעברו אין לך ממה לחשוש אני גם יהודי ואז נעצר אותו יהודי... ואז הסביר לו הסב שהמלחמה הסתיימה ואין לו ממה לחשוש,

ואז מסיים הדוד את הסיפור ושואל את הרב אנגלרד אולי במקרה אתה יודע מיהו אותו יהודי?

זה היה אביך הרב הצדיק רבי אברהם ישכר אנגלרד - לימים האדמו"ר מרדזין. חלפו להם 60 שנה מאותו סיפור ונפגשים הצאצאים ברחובות בני ברק אחד עם השני-

ומסייעים אחד לשני!!!

הלפרט ושאל אותו האם במקרה הינך נוסע לרחובות השבת הזו? ענה לו חברו כמופתע מהתעניינות הפתאומית, אכן אני רוצה ליסוע לשבת הקרובה לרחובות למורי ורבי רק שאני מנסה להתניע את הרכב כבר זמן רב ואני לא מצליח... אבל אותי מעניין שואל אותו הרב הלפרט מה מביא אותך בכזו שעה להתקשר אלי? עונה לו הרב אנגלרד עוד כמה דקות אני אצליך ואז תבין את הכל... המתין הרב הלפרט לחברו שיבוא ובנתיים הוא ניסה עוד כמה פעמים להתניע את הרכב אבל ללא הצלחה... תוך כמה דקות אכן הגיע הרב אנגלרד לביתו של חברו והסביר לו בכמה מילים את העניין הם הכניסו את החלה לרכב והנס קרה והרכב התחיל להתניע... שאל הרב הלפרט את אבי הכלה המדוברת לאיזה כתובת החלה צריכה להגיע? נתן האב את הכתובת... ומה גדולה הייתה הפתעתו של הרב הלפרט לשמוע שהכתובת המדוברת היא בדיוק דירה מול המקום ששם הוא אמור להתארח בשבת הקרובה...

המשך הסיפור עולה על כל דמיון! חלפו עברו להם כמה חודשים והגיע מועד החתונה ואל החתונה הוזמן ברוב כבוד מיטיבם הרב אנגלרד, לאחר החופה ניגשו אליו הדוד והדודה של

יום 1 אחרי הצהרים השעון מראה על השעה 5 וברחוב סוקולוב בבני ברק נוסע רכב ובו בן האדמו"ר מרדזין רבי יצחק אנגלרד שליט"א, בדרכו חולף על פני אדם ונערה העומדים על קרן הרחובות סוקולוב-קוטלר בבני ברק ומחזיקים מגש עליו חלה ענקית, תחילה הוא המשיך בנסיעה, אך משהו הציק לו. הוא שם לב, ששניהם היו נראים מאוד מוטרדים, משהו הפריע להם, הוא עשה סיבוב חזר אליהם ושאל אולי במקרה אתם זקוקים לעזרה? השיב לו האיש; זו ביתי, היא מאורסת לבחור ברחובות, והיא הייתה ערה רוב הלילה לאפות חלה זו לכבוד החתן ומשפחתו, היינו אמורים להעביר את החלה עם יהודי שנוסע באוטובוס לרחובות אלא שכשהגענו לתחנה מתברר שהאוטובוס חלף עבר לו, ואיננו יודעים מה לעשות, שעות רבות עמלנו עליה, וכעת תהיה גיעתנו לריק. ממש עוגמת נפש גדולה עבורנו. ריחם עליהם רבי יצחק ואמר להם קודם תעלו לרכב וכבר נראה מה לעשות, איך שהם עלו לרכב נזכר רבי יצחק שיש לו חבר שהוא נמנה על חסידי קרטשעניף ברחובות העונה לשם הרב הלפרט שיחי, והוא נוסע הרבה לרבו, התקשר אליו הרב אנגלרד לחברו הרב

חדש! ניתן להשיג את עלוני 'שאל בני' באתר 'דרשו'

”ה’ הוא נחלתו” נקודה למחשבה

שכל יהודי יכול להגיע לדרגת הלויים שעליהם כותבת התורה שאין להם חלק ונחלה עם ישראל - וה’ הוא נחלתם

ולכן הוא מחפש שיהיו כל הזמן סביבו 24 שעות ללא הפסקה, לעומת זאת האדם הבוגר וככל שהוא בוגר זה יותר כך, יש לו את היכולות להוציא את עצמו מהעניין ולעשות דברים בשקט ובצנעה, והוא מתרגל שזה היופי האמיתי בכל דבר כי זה נהפך לדבר של ה’ יתברך, אבל כמובן זה רק בתנאי שכבר בתור צעיר שזה עיקר המלחמה של האדם על נושא זה הוא עבד על עניין זה, כי אם אז הוא לא עבד על כך קשה מאוד בתור מבוגר להתחיל לעבוד על כך, ואז לפעמים בתור בוגר ומבוגר הוא מחפש גם נוכחות חזקה, ואז הוא עלול לאבד את היופי המיוחד ששמור לאנשים אשר עבודתם פנימית יותר.

100% בטעם של השני

הריווח הגדול בסוג נתינה כזו שעוזבים את החשבונות האישיים ומתמקדים ברצון להיטיב עם האחר, שכל זמן הנתינה אותו אדם אחר נמצא בראש מעיינינו ואנחנו מחפשים כל הזמן איך

אם אכן נכונים הדברים - יוצא שכל יהודי יכול להגיע לדרגת הלויים שעליהם כותבת התורה שאין להם חלק ונחלה עם ישראל - וה’ הוא נחלתם, רק שבשביל להגיע לכך חייבים לוותר על אחיזתנו האישית בדברים, וזה יכול להיות אפילו בכל דבר קטן עצם המחשבה שאדם מוציא את עצמו מהעניין וכוונתו בזה לקיים רצון השם אותו דבר נהפך לחלק ה’.

נוכחות - חוסר בטחון

בימי הנערות והבחורות דבר זה הוא מאוד יסודי כי בדרך כלל ככל שאדם צעיר יותר כך חשוב לו יותר הנוכחות שלו בכל דבר, אם נעקוב אחרי התנהגותו של ילד קטן וככל שהוא קטן זה בולט יותר ויותר, הוא חייב כל הזמן שיהיה לו נוכחות, בכל מקום - ובכל סיטואציה, ואם רק ישכחו ממנו אפילו לזמן מועט הוא כבר יפעל שיזכרו ממנו שוב, כי האדם הקטן מאבד את הביטחון שלו שזוכרים ממנו אם אין לו נוכחות,

מעשיו מוכיחים שחוץ מזה שהווילה רשומה על שמו ברישומי המדינה, אין לו בה בעלות יותר מהמשתכנים הקבועים השוכנים בה.

דרגת הלויים

לאחרונה יצא לי לבקר בוילה של יהודי יקר, אשר ליבו פתוח כאולם לסייע ולעזור לכל מי שהוא יכול, וכל חייו הוא ובני ביתו מחפשים איך לסייע ליותר ויותר יהודים, מספרים עליו מעשי חסד רבים - קטנים כגדולים, ועדיין רב הנסתר על הגלוי.

כל הקומות בוילה מוכנים ומזומנים לארח אנשים, ועל שולחנו סמוכים אנשים קשיי יום באופן קבוע,

וכל אורח חש שהוא עושה לבעל הבית טובה אישית, ואכן זה כך - כי בעל הבית זה אכן מחפש כל הזמן להעניק לאחרים ולשמחם.

כך שמעשיו מוכיחים שחוץ מזה שהווילה רשומה על שמו ברישומי המדינה, אין לו בה בעלות יותר מהמשתכנים הקבועים השוכנים בה.

חשבתי לעצמי באותו ביקור שזה הפירוש בפסוק ה’ הוא נחלתו - כלומר נחלתו שייכת לה’.

אריה שידלובסקי
פסיכותרפיסט ויועץ חינוכי
054-8424861 | shidlovsky9@gmail.com
פקס: 077-4704711

משולחנו של מטפל

קצת על מנהיגות

מילון: מנהיגות היא יכולתו של אדם להוביל אנשים אחרים אל עבר מטרה משותפת במינימום סמכות.

הספרות מצידה מציעה שלושה סגנונות מנהיגות בולטים:

מנהיגות סמכותית: המנהיג מקבל החלטות לבדו ו"מוריד" אותן לביצוע בשטח.

מנהיגות מתייעצת: המנהיג שואב מידע מהסביבה, מתייעץ ואז מחליט לבדו ומוריד את החלטותיו לשטח.

מנהיגות משתפת: קבלת החלטות של המנהיג נעשית על-ידי שיתוף אמיתי של הכפופים לו.

ממחקרים עולה כי מנהיגות סמכותית "עושה את העבודה" אולם רק כאשר המנהיג נמצא ונוכח. ברגע שלא תהיה ב"שטח" תחול ירידה משמעותית בביצועי הקבוצה.

במקרה של מנהיגות משתפת, תפוקת הקבוצה תהייה הגבוהה ביותר וביצועיה יעלו על ביצועי הקבוצות האחרות. בנוסף הסתבר כי חברי הקבוצה ימשיכו לעמוד במשימותיהם גם בהעדרו של המנהיג ויחוו תחושה של הנעה פנימית לביצוע המשימות שהטלת עליהם.

אבי ז"ל שהיה ניצול שואה הייתה לו חיבה מסוימת לגנרלים אמיתיים, את הרמטכ"ל רפול הוא חיבב מאד ואמר לי 'הוא גנרל אמיתי' ועוד אמר 'כולם חושבים שהוא גס ולא משכיל אבל זה לא נכון'. לימים נודע לי שאכן הוא היה אינטליגנט לא קטן.

אז הנה קצת על הגנרל מאת מ"פ בצבא בשם תמיר.

תמיר פגש באיתן ביום השלישי למלחמה, כשהכוח התקדם לכיוון התעלה. "רפול עמד זקוף בתוך הזחל"ם", הוא מספר. "לפתע נפתחה לעברנו אש חזקה מאוד ממוצב מצרי, וכשהסתכלתי לאחור ראיתי את רפול נפגע ונופל. החלו לעוף לעברנו טילי נ"ט, וגם הטנק שלי נפגע. הטען נהרג, ואני נפצעתי ואיבדתי את ההכרה.

במסוק שפינה אותנו, מצא תמיר לידו את רפול, שנפצע קשה בראשו. "הוא נראה לי מת, היה כחול ולא זז. נתנו

ונתינה כזו שהיא 100% לפי הטעם של השני היא נתינה מושלמת ואכן כזה מקבל חש את הנתינה עם כל הלב

להיטיב איתו לפי הטעם שלו, ולא לפי הטעם שלנו, ואז יוצא שאותו אחד נהנה בשלימות ממעשינו, ונתינה כזו שהיא 100% לפי הטעם של השני היא נתינה מושלמת ואכן כזה מקבל חש את הנתינה עם כל הלב.

לעומת זאת כשמעורב בנתינה גם חשבונות אחרים של טעמים שלנו, שיהיה פרסום לדבר, או חשבונות אחרים וכו', נתינה כזו היא לא מושלמת, ולפעמים היא גם עלולה לפגוע במקבל, שגם כך הוא תמיד חש הרגשה נחותה מהנותן שהוא נצרך אליו, ולפעמים יכול להיות אדם שהוא בעל בעמיו והוא אדם נכבד שנקלע לקושי או מצוקה בכל תחום שהוא והוא מחפש אחרי סיוע שיינתן מכל הלב עבורו ללא פרסום וללא עירוב חשבונות זרים כך שכבודו יישמר באופן המקסימלי כי זה שהוא כרגע נצרך למזון או לסיוע רפואי הוא עדיין לא צריך בשביל זה להוריד את כל הכבוד האישי שלו עבור הטובה שהוא צריך, ואם לא ניקח לתשומת ליבנו את הנושא של החשיבה רק עבור טובת האחר, אותו אדם נכבד עלול שלא למצוא את האיש שייטיב עימו והוא עדיין יוכל להישאר מכובד...

לתת הרגשה

ודבר זה שייך כמעט אצל כל אחד, שיש זמנים שהוא נצרך להגיע לטובתו ועזרתו של האחר, פעם זה בתחום כזה ופעם זה בתחום אחר, ואם נשכיל לעזור ולסייע ממקום אמיתי של הטבת הרגשת האחר ושמחתנו תהיה שהקלנו מיהודי את המשא שהוא נושא על גבו אז יהיה לנו הרגשה טובה יותר בכל סיוע לאחר וגם לאחר יהיה את ההרגשה שהוא הגיע ליעד שהוא חיפש... והוא לא יהסס לגשת אלינו לבקש עזרה או סיוע - הוא לא יצטרך לחשוב פעמיים מה תהיה התגובה שלנו, ואיך נקבל אותו, והאם נענה לו בחיוב או בשלילה, וגם אם הוא יפגוש אותנו אחרי מעשה הוא לא יאלץ לעבור את הכביש שאנחנו עוברים עליו מרוב בושה שתכסה את פניו! וגם אחרי הסיוע הוא ירגיש הרגשה מצוינת איתנו ושבעצם הוא היטב איתנו...

◀ המשך בעמוד אחרון

המשך בעמוד אחרון

לי ביד את האינפוזיה שהייתה מחוברת אליו. לא הייתי במצב של להחזיק אינפוזיה, ומדי פעם איבדתי את ההכרה. לקחו אותנו לבית החולים סרוקה בכאר-שבע. כמה ימים של אשפוז, פתאום הרגשתי שמשהו מרעיד את המיטה ומעיר אותי. פקחתי עיניים וראיתי את רפול עומד על רגליו. הוא אמר: 'אתה המ"פ עם האינפוזיה? באתי להגיד תודה.'

כשהוכרזה הפסקת אש בלבנון, הגיעו נציגי הממשלה לבקר בחזית. 'רפול אמר לי: 'שקצין המודיעין יסביר להם, אתה בוא איתי'', מספר תמיר. 'כשעתיים קודם, עם כניסת הפסקת האש לתוקף, הסורים ירו מטח עצום של קטיושות. עכשיו השקפנו על האזור והבחנו בטנק סורי שזז. רפול אמר לי 'תירה בו'. ענית: 'הממשלה פה, אם אנחנו נירה עכשיו, הם עלולים להשיב באש'. ואז רפול הבחין בשרים שמחה ארליך ואליעזר שוסטק מטפסים בקושי על הסלעים, ואמר בהומור אופייני: 'תגיד לי,

תנסו לראות שרירים

יש החזרים מקופות חולים!

לאומית מרוויחים זהב!

מאוחדת החזרי שיא!

חברי מכבי אפאפ ללא הגבלה!

רבא 2 | קבוצות קטנות | אימון אישי | חדשני לוחט | מקצועי ו...שמור!

Aero

אקרו
כונטר
KOSHER

התקשרו עכשיו לשימוע
כמה זה (לא) עולה לכם!

0733.454.134

הוא מתרחק ונעלם מאיתנו, כמו שכתוב "א-ל מְסַתֵּר" (ישעיה מה, טו). וכך יש לקרוא את המילים "יְנַהֲגֵנוּ עַל מוֹת" – כעלם וכילד צעיר.

הצלחה ואושר לכל קוראי היקרים

על מות" אמר הבעל שם טוב: משול הדבר לאב, המלמד את בנו הקטן לילך. וכשהולך הילד לקראת אביו שניים או שלושה צעדים, מרחיק האב את עצמו כדי שילך יותר. ואחר כך, כשהולך הילד עוד, שוב מרחיק האב את עצמו.

כך מנהיג הקדוש ברוך הוא אותנו, כפי שמנהיג אב את בנו הלומד ללכת. בכל פעם

אכפת לך מאלה?'. התעקשתי שאני לא יורה. 'אתה מסרב פקודה?', הוא שאל, ואני השבתי בחיוב. רפול אמר: 'טוב, אז אל תירה'.

שימו לב איך בסיפור הראשון הוא ממשיך להנהיג גם בהיותו פצוע קשה, ובסיפור השני הוא אינו מתרגש כשמפקד תחתיו מסרב לדבריו.

"כי זה אֱלוֹקִים אֱלוֹקֵינוּ עוֹלָם וְעַד, הוּא יְנַהֲגֵנוּ"